

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

### *Afstemning*

Ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af boligministeren (se foran)

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 i tillægsbetænkningen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

### *Forhandling*

**Bjørn Westh (S):**

Først vil jeg sige velkommen til de to nye ministre, der har med det her at gøre, nemlig boligministeren og landbrugsministeren. Dernæst vil jeg sige til boligministeren: lad nu være med at fremsætte ændringsforslag til indgåede forlig uden at have talt med forligspartnerne! Nu var det et teknisk forslag, men alligevel er det en uskik, at en regering gør sådan noget.

Velkomsten skal selvfølgelig især være til landbrugsministeren, der får med det her at gøre. Det bliver spændende – så har jeg vist ikke sagt for meget – hvordan samarbejdet vil blive med den nye landbrugsminister. Det er heldigt at blive landbrugsminister på dette tidspunkt, hvor man får et så godt stykke værktøj i hånden, som den nye finansieringsreform for landbruget er; så kan man jo sagtens klare sig.

Det har i øvrigt været et sejt arbejde at nå så langt, som vi er nået. Jeg vil gerne takke husmændene, SF og det radikale venstre, hr. Arne Bjerregaard og også VS for passiv hjælp, for at vi er nået så langt, som vi er nået. Vi er egentlig ikke den afgæde landbrugsminister megen tak skyldig, men dog har han i de seneste måneder været lidt mere positiv, end han var i starten.

Reformen startede på det traditionsrige Jenlestævne, Jeppe Aakjærs gamle ejendom i Salling, i 1981, hvor både husmændenes formand, Christian Sørensen, og undertegnede gjorde os til talsmænd for en finansieringsreform inden for landbruget i denne retning. Vi ville begge gøre det mere overkommeligt for unge uden formue at etablere sig og blive selvstændige landmænd. Vi ville begge også gerne gøre det mere overkommeligt for ældre, der ikke længere fysisk kan klare så meget, at have nogle rolige sidste år på ejendommen. Dette ville vi gøre ved, at de skulle kunne ombytte en del af ejendommens værdistigninger med lån til en lavere rente, så de lettere kunne klare sig. Dette er stadig væk aktuelt. Realrenten har jo næsten samme højde, som den har haft i de seneste 10–15 år.

Finansieringsreformen kunne have været bedre og have været et tilbud til langt flere landmænd, men EFs indvendinger har forringet loven, og regeringens modvilje mod loven har skabt en masse bureaukrati. Jeg har også en fornemmelse af, at regeringens forhandlingsindsats over for EF-Kommissionen måske ikke har været så helhjertet, som jeg kunne have ønsket mig. Andre lande har tilsyneladende haft lettere ved at forhandle landbrugsordninger med EF end Danmark.

Det resultat, vi nu er nået frem til, har vi nået i enighed mellem syv partier, og det synes jeg faktisk er flot. Jeg er lidt stolt af, at vi har været med til at lave et forlig, hvor både regeringspartierne og SF er omfattet sammen med det radikale venstre og socialdemokratiet.

Mange landmænd venter på denne ordning; det ved jeg fra mange henvendelser fra landmænd. Ministeren har som sagt fået et godt stykke værktøj, men selv det bedste stykke værktøj kan ikke yde sit bedste, hvis det ikke bliver brugt ordentligt. Derfor er det meget afgørende, hvordan ministeren vil bruge det, og hvordan ordningen i det hele taget bliver kørt ind.

Viser der sig behov for justeringer hen ad vejen, er socialdemokratiet parat til at se positivt på det. Jeg vil gerne sige til hr. Larsen-Ledet, der har nogle ønsker, at det vil vi gerne se på senere hen. Men nu gælder det om at få sat reformen i gang og få den brugt ordentligt og få den sat ordentligt i gang fra ministerens side, og det håber jeg sker.